

ΝΕΟΙ ΑΡΧΟΜΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1941 ΔΡΙΘ. 4

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Πρόεδρος

ΕΠ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ πρώην ύπουργός

Ἀντιπρόεδρος

Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ἀντιστράτηγος.

ΙΔΡΥΤΑΙ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ—ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ—ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ—
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ — † ΠΕΤΡΟΣ ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ — ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑ.
ΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ — ΔΡ. ΚΟΥΖΗΣ — Κ. ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ † ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΜΕΤΑ.
ΞΑΣ — ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ — ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΣΤΑΘΑΤΟΣ — ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ.

ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑΙ. ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 84 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 32-633

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 84

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1941

ΕΤΟΣ 4ον

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 48

= ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 32-633 =

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΔΡ. 100

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΤΕΧΝΗ»

Πλατεία Ἀγ. Θεοδώρων Σκουλερίου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ν. Π. Ἀποστολόπουλος — Ἀλ. Ἰατρίδης — Ν. Χαρίλαος.

(Τὸ περιοδικὸν δεσμεύεται ἀπέναντι τρίτων διὰ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἑνὸς τῶν μελῶν τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς.)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τετραετίας δῆλωσις τῶν κ. κ. Ἐπαμεινῶνδα Χα-
ριλάου καὶ Ἀνδρέα Χατζικυριάκου. Δέησις ὑπὸ Γιάννη Φλιαδίου. Ἡ παρά
τοῦ κ. Γ. Χαριτάκη περίληψις καὶ μετάφρασις τῆς ἱστορίας τοῦ Κεφαλαιοκρατι-
σμοῦ τοῦ Southart, ὑπὸ Σπύρου Κ. Μαλάμου. Ν. Δ. Λεβίδης, ἐλεγείον ὑπὸ
Σκοπευεῖ. Ἡ Σύθεσις τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ὑπὸ Ν. Π. Ἀποστολοπούλου.
Ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου, ὑπὸ Β. Παρασκαυαῖδη.
Τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων. Τὰ νέα συγγράμματα τοῦ κ. Γ. Κοφινᾶ. Μία με-
λέτη τοῦ ὑποστράτηγου κ. Δραγούμη. ΧΡΟΝΙΚΑ: ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἐπι-
θεώρησις τοῦ λήξαντος μηνός. Κωνσταντῖνος Θ. Καλομενόπουλος, ὑπὸ Ν. Γ.
Σταθάκη. Ὁ ὀργανισμὸς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 48 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1941

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 84
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 32-633

Ἡ Ἑθνικὴ Συντηρητικὴ Ὀργάνωσις, ἰδρυθεῖσα κατὰ
Μάϊον τοῦ 1936, ἔταξεν ὡς πρόγραμμα αὐτῆς, τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς
Ἑλληνικῆς Πατρίδος, τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ
καθεστῶτος.

Βασικομένη ἐπὶ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἡ Ὀργάνωσις, ἵδρυσεν, ἐν ἔτει
1938, τὸ παρὸν περιοδικόν, τὸ ὁποῖον ἤδη συμπληρώνει τετραετίαν

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, συνεκεντρώ-
θησαν, ὡς συνεργάται, εἰς τὸ περιοδικόν, ἐπιφανῆ μέλη τοῦ κύκλου τῶν
γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν, ἡ συνεργασία τῶν ὁποίων ἐξησφάλισεν
εἰς τοὺς «Νέους Δρόμους», σελίδας περιοδικοῦ ἀξίου τοῦ προωρι-
σμοῦ του. Ἐξησφάλισεν ἐπίσης τὴν πρὸς τὴν παροῦσαν ἐκδοσιν, ἐκτίμη-
σιν τῆς κοινωνίας, ἣτις καθ' ὄλην τὴν διαρρεῦσασαν τετραετίαν, δὲν ἀνε-
ῖσθη οὐδ' ἐπὶ στιγμήν.

Καὶ σημειοῦμεν τοῦτο, διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας,
πρὸς τοὺς ἐπὶ τετραετίαν διευθύναντας τὸ περιοδικόν, καὶ πιστῶς ἐκτε-
λέσαντας τὴν ἐντολήν μας, ὡς καὶ πρὸς τοὺς συνεργάτας τοῦ περιο-
δικοῦ.

Ὡς γνωστὸν ἀπὸ τῶν πρώτων μηνῶν τῆς ἐκδόσεως
τοῦ περιοδικοῦ, ἡ ἐπιτυχία μᾶς ἐνεθάρρυνεν, καὶ ἐν συνειδησει μεθ' ὠ-
ρισμένων ἐκ τῶν συνεργατῶν, ἡ Ἑθνικὴ Συντηρητικὴ Ὀργάνωσις, ἐσκέ-
φθη νὰ εὐρύνη τὴν μορφωτικὴν τῆς προσηνείαν, καὶ μελετήσασα τὴν
ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἵδρυσεν τὴν Σχολὴν αὐτὴν
κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1938.

Τῆς Σχολῆς ἡ ἐξέλιξις ὑπῆρξεν ἀσυνήθως ταχεῖα.

Ἀνεγνωρίσθη ἤδη αὕτη ὑπὸ τοῦ Κράτους, ὡς Ἀνωτέρα
Σχολή, καὶ τὸ πτυχίον αὐτῆς, ἀπέκτησεν ἰσχὺν εἰς ὠρισμένον κλάδον τῆς
δημοσίας ὑπηρεσίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς διοικητικὰς ὑπηρεσίας, τῶν βιομη-
χανῶν καὶ τῶν βιοτεχνῶν.

Ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μας, προσενευ-
κόντες πρὸς τὴν κοινωνίαν αὐτοὺς τοὺς δύο Ὀργανισμοὺς — τὴν Σχολὴν
καὶ τὸ περιοδικόν — εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν, νὰ παρακο-
λουθοῦμεν τὴν προσδευτικὴν ἀμφοτέρων ἐξέλιξιν.

Θέτοντες δὲ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους, τὸ περιοδικόν, ὑπὸ τὴν γε-
νικὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐξαιρέτου ἀνδρὸς κ. Ἀλεξάνδρου Θ. Φιλαδελφέως,
καὶ ὑπὸ τῆς διεύθυνσιν τοῦ νομομαθοῦς καὶ ἱστοριογράφου κ. Νικολάου
Γ. Σταθάκη, πιστεύομεν ὅτι νέος σταθμὸς ἐξελιξέως ἀναμένει αὐτό.

Ἐξ ἄλλου ἢ ἐν τῇ νέᾳ συνθέσει τῆς διοικήσεως τοῦ πε-

Ἡ κεφαλαιοκρατικὴ οἰκονομία εἶναι ἐξορθολογισμένη, συναλλακτικὴ, ἐπιχειρηματικὴ οἰκονομία, ἐπίσης χαρακτηρίζεται ἐκ τῆς ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας καὶ τῆς τεχνικῆς.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 20οῦ αἰῶνος σημειοῦται σαφῶς ἐξασθένσεις τῆς ὁρμῆς τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ πνεύματος ἐκδηλουμένη εἰς μείωσιν α) τοῦ πνεύματος τῆς ἐπικερδείας β) τῆς σημασίας τοῦ ἐπιχειρηματίου, γ) τῆς μορφῆς τῆς οἰκονομίας, τὸν ἀνταγωνισμὸν ἀντικαθιστᾷ ἡ συνεννόησις.

Τὸν ὑπερκεφαλαιοκρατισμὸν θὰ διαδεχθῆ οἰκονομία διευθυνομένη συμφώνως πρὸς σχῆδιον.»

Ὁ ζῆλος μεθ' οὗ ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰργάσθη δ κ. Γ. Χαριτάκης, ἐξασφάλισεν εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐπιστήμονας συγγραφῆν πολύτιμον καὶ διεθνοῦς φήμης, συμπληροῦνται δὲ διὰ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς μία ἔλλειψις τῆς ἑλληνικῆς βιβλιογραφίας, ἣτις πρὸ παντὸς στερεῖται βοηθημάτων διὰ τὴν μελέτην τῆς γενικῆς ἱστορίας τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης.

Περὶ τὸν νῦν προσθέσωμεν ὅτι ἡ ὅλη περὶ τῆς τῶν 6 τόμων τοῦ Sombart, γίνεται κατὰ σύστημα ἐπιτυχές, δεδομένου ὅτι ὁ καθηγητὴς κ. Χαριτάκης ἔχει συστηματικότητα ἐργασίας κυριωλεκτικῶς ἰδεώδη, θὰ ἢ ἴκονατό τις νῦν ἐπὶ φαινομενικῆν διὰ τὸν τόπον μας, ἐνθα ἡ προχειρολογία κυριαρχεῖ δυστυχῶς καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαστήρια.

ΣΠΥΡΟΣ Κ. ΜΑΛΑΜΟΣ

Ν. Δ. ΛΕΒΙΔΗΣ

Στοῦ Λεβίδη τὸ μνημεῖον σκυμμένη
ἢ Ἑλλὰς παλαιῶν ἡμερῶν,
ἐνθυμεῖται στὰ μαῦρα νιυμένη
τὰς μορφὰς παρελθόντων καιρῶν . . .

Κλείνει μιὰν ἱστορία τὸ μνημεῖον
κλείνει λόγον δεινῆς ἀντοχῆς . . .
Στῆς Βουλῆς, ὁ Λεβίδης, τὸ βῆμα
ἦτο ἐκφρασις μιᾶς ἐποχῆς.

Πλὴν ὁ χρόνος τὰ πάντα προδίδει . . .
Κι' ἄλλους Μάγους προβάλλει στὰ πλῆθη,
Κι' ἡ καλὴ ἐποχὴ τοῦ Λεβίδη
ἔχει πέσει κι' ἐκεῖνη στὴ λήθη . . .

Μ' ἂν ποτὲ προσκληθοῦμε σ' ἀγῶνα.
μὲ τὴ δίψα γιὰ ἤθη ἀγνά,
τὴ λευκὴ τοῦ Λεβίδη εἰκόνα
ὁ λαὸς θὰ κυτᾷ ξανά.

ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ

Η ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Διατριβὴ Ν. Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ. Καθ' ἃς ἡμέρας ἡ Ἑλλὰς ἐξηγέρθη κατὰ τῶν Τούρκων, ἢ σύνθεσις τῆς ἱστορίας τῆς δὲν ἦτο πλήρης. Ἡ ἀνεπτυγμένη ἀνθρωπότης, μόνον ἐν τμήματι τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας κατεῖχεν. Δηλαδή τὴν ἱστορίαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος τῶν ἱστορικῶν χρόνων.

Ὑπάρχουν οἱ νομίζοντες, ὅτι τὰ ἔτη τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἦσαν περίοδος ἐνδοεθνικῆς πάλης μεταξὺ ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ Βυζαντινῆς, καὶ ἐκ τῆς πάλης ταύτης ἐτάφη τὸ Βυζάντιον, καὶ ἀνεστήθη ἡ «κυρία» Ἑλλὰς».

Ἄλλὰ κατὰ τοὺς πρὸ τῆς Ἐπαναστάσεως χρόνους, τὸ Βυζάντιον δὲν ἔζη ἐν τῇ ἐθνικῇ συνειδήσει. Ἀπέμενον ἀμυδρὰ ἀνάμνησις αὐτοῦ. Ἐνῶ ἀντιθέτως ὁ ὑπόδουλος ἑλληνισμὸς, ἐπαρκῶς διετήρει τὰς ἀναμνήσεις τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἦτο δὲ τοῦτο λίαν φυσικόν. Οἱ λόγιοι τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθους, οἱ μεταδίδοντες γνώσεις πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ἤνεθον αὐτὰς ἐκ τῆς εὐρωπαϊκῆς ἐπιστήμης, ἢ ὅποια ἀπείρως ἐπρόσβεν τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, καὶ ἐλάχιστα τὴν Βυζαντινήν.

Εἰς τὴν ἐν Εὐρώπῃ διαμόρφωσιν τοιαύτης ἐπιστημονικῆς ἀποκλειστικότητας, τὰ μέγιστα συνετέλεσαν αὐτοὶ αὐτοὶ οἱ λογάδες τοῦ Βυζαντίου, οἱ καταφθάσαντες εἰς τὴν Δύσιν μόνις ἢ Κωνσταντινουπόλις ὑπετάγη εἰς τοὺς Τούρκους. Ἀναμιχθέντες οὗτοι, εἰς τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῆς Δύσεως, ἠργάσθησαν ἐκεῖ ὡς ἑλληνισταί, καὶ οὐδεμίαν συστηματικὴν φρονίδα κατέβαλον διὰ νᾶ περισώσουν τὴν ὑστεροφημίαν τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ.)

Ὁ Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος ἐξήγει τὸν Θουκυδίδη. Ὁ Χρυσολωρᾶς συνεδέετο μὲ τὸν Φιλέλφον, καθιστῶν ἐντονωτέραν τοῦ Φιλέλφου τὴν ἑλληνολατρείαν. Ὁ Ἰωάννης Λάσκαρης ἀλληλογραφοῦσε μὲ τὸν μεγάλον ἑλληνοφίλον Βυδέ. (1) τὸν οὐσιαστικὸν ἰδρυτὴν τοῦ Κολλεγίου τῆς Γαλλίας, ἡ κόρη τοῦ Δουκὸς Νοϊαρᾶ ὀλιγκῶς ὑπεστήριξεν τὴν ἔκδοσιν τῆς μεγάλης ἐτοιμολογίας τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης εὐροδοσᾷ πρὸς τοῦτο ἐν ἔτει 1499 ἀρτίαν ἑλληνικὴν τυπογραφικὴν βιομηχανίαν ἐν Βενετίᾳ, τὸ τυπογραφεῖον Βλαστοῦ, εἰς τὸ ὅποιον ἠργάζοντο Κρήτες τεχνίτες, οἱ πρῶτοι Ἕλληνες τεχνίται οἱ ἐκμαθόντες τὴν τότε νεοφανῆ τυπογραφικὴν τέχνην. (2)

(1) Ὁ βασιλικὸς βιβλιοφύλαξ Γουλιέλμος Βυδέ γεννηθεὶς ἐν Παρισίοις τὸ 1467 καὶ ἀποβιώσας ἐν ἔτει 1540, ἠργάσθη πρὸς συστηματοποίησιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν. Εἰς τὰς εἰσηγήσεις του ὀφείλεται ἡ ἰδρυσις τοῦ Collège de France.

Τὸ 1522 ἐξέδωκεν μελέτην περὶ νομισμάτων καὶ μέτρων τῆς ἀρχαιότητος. Τὸ σύνολον τοῦ ἔργου ἀποτελοῦμενον ἐκ τεσσάρων τόμων ἐξεδόθη τὸ 1577 ἐν Βαλέ.

Ὁ Βυδέ στενῶς συνεδέθη μετὰ τοῦ Μόδρου, τοῦ Ἐράσμου καὶ ἄλλων. Περὶ τῆς ζωῆς τοῦ ἑλληνοφίλου τούτου δὲρα ἰδὲ ἔργον τοῦ Rebirthé : Guillaume Budé restaurateur des études Grecques en France ἔκδοσις 1846.

(2) 1499 ἡ μεγάλη ἐτοιμολογία. Ἀναλώμασι μὲν τοῦ εὐγενοῦς καὶ δοκίμου ἀνδρός, κυρίου Νικολάου Βλαστοῦ τοῦ Κρητός, παραινέσει δὲ τῆς λαμπροτάτης

Οι βυζαντινοί χρόνοι υπήρξαν θέμα σπάνιον, εις τὰ κείμενα τῶν λογίων ἐκείνων. Καί αὐτή ἡ νοσταλγία πρὸς τὴν ὑπόδουλον πατρίδα, καὶ ἡ ἐνίοτε διατύπωσις τῆς ἐπιθυμίας οὖτως ἡ χριστιανικὴ δύσις ἀπελευθερώσῃ αὐτὴν διὰ σταυροφορίας, δὲν ἦτο κύριον ἔργον τῶν.

Λησμονεῖται συνεπῶς τὸ Βυζάντιον, εἰς ἄλλους τοὺς μετέπειτα χρόνους καθ' οὓς εἶχεν ἐκλείψει τῶν προσφύγων λογίων ἢ γενεᾶ.

Ὁ Κρούσιος ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς ἐλαχίστας ἐξαιρέσεις, δημοσιεύσας ἐν Γερμανίᾳ ἐν ἔτει 1584 μελέτας εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἀγνοεῖται ἡ ἑλληνικὴ (1) μεσαιωνικὴ ζωὴ.

Ἀλλὰ τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ Ἔρασμος καὶ ὁ Μόρουσ ὅσον καὶ τόσοι ἄλλοι παγιῶνουν ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ 15ου καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 16ου αἰῶνος τὴν με ἀποκλειστικὴν βᾶσιν τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν καὶ λατινικὸν πνεῦμα, πορείαν τῆς σκεπτομένης ἀνθρωπότητας.

Χαρακτηριστικόν τούτου παράδειγμα εἶναι ἡ ἱστορία τῆς γαλλικῆς οἰκογενείας Estienne. (2)

Ἡ οἰκογένεια αὕτη διατηρεῖ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις ἀπὸ τοῦ 1502 μέχρι τοῦ 1764.

Τὸ παράδειγμα αὐτὸ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ σκεφθῶμεν ὄχι μόνον τὴν ζήτησιν τὴν ὁποῖαν εἶχαν τότε τὰ ἀρχαῖα κείμενα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐφ' ὅλης τῆς ἐν Γαλλίᾳ ζωῆς ἐπίδρασιν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἡ ὁποία ἐπίδρασις ἐξερχομένη ἀπὸ τὰ σπουδαστήρια τῶν σοφῶν, εἰσέρχετο καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἐργαστήρια τῶν κομποτεχνημάτων.

Ἐν ἔτει 1763 ὁ γερμανὸς Γκρίμμ περιγράφων τὴν γαλλικὴν κοινωνίαν ἐγράφεν :

« Ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἀναζητοῦν τὰ σχήματα καὶ τὰς διακοσμήσεις τῆς ἀρχαιότητος Ἡ καλαιουθερία ἀνεπτόχη ἄλματι δὲ, καὶ ὁ νέος ρυθμὸς

καὶ σωφρονιστῆς κυρίας Ἀννης, θυγατρὸς τοῦ πανσεβεσιτάτου καὶ ἐνδοξοτάτου κυρίου Λουκᾶ Νοταρᾶ, κατὰ μεγάλου δουκὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πόνος δὲ καὶ δεξιότητι Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητῶς.

(1) Ὁ Ἐρασμος γεννηθεὶς τὸ 1467 εἰς τὸ Rotterdam καὶ ἀποβιώσας τὸ 1536 ἐξέδωκεν ἐν ἔτει 1509 τὴν ἑλληνικὴν εἰς τὴν Ὁξφόρδην καὶ εἰς τὸ Καίμπριτζ. Τὸ 1529 ἀπεσύρθη εἰς τὸ Fribourg. Ἐξέδωκεν ἀρχαίους συγγραφεῖς, μετέφρασεν τὸν Εὐριπίδην, τὸν Πλούταρχον, τὸν Λουκιανόν.

Τὸ ἔργον τοῦ Coria verborum εἶναι συλλογὴ ἄνω τῶν 4000 adages.

(2) Ἡ ἀριστοκρατικὴ αὕτη οἰκογένεια τῶν λογίων βιομηχάνων ἀπέδωκεν ἄνω τῶν 1200 ἐκδόσεων ἀπὸ τὰ τυπογραφεῖα αὐτῆς.

Ὁ Ἑρρίκος πρῶτος Estienne γεννηθεὶς ἐν Παρισίοις τὸ 1470 καὶ ἀποβιώσας τὸ 1521 ἰδρυσεν τὸ 1502 τυπογραφεῖον καὶ βιβλιοπωλεῖον. Εἶναι ὁ πρῶτος εἰσαγαγὼν τὰ ἐγράφα εἰς τὰς ἐκδόσεις. Υἱὸς τοῦ ἦτο ὁ Φραγκίσκος Ισός Estienne (ἡ 1558) ὅστις συνεταιρίσθη μετὰ τοῦ Simon de Colines οὐτινος ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα.

Ὁ Ροβέρτος Ισός Estienne (1503—1559) ἦτο δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Ἑρρίκου τοῦ λατινομαθῆς, ἑλληνομαθῆς καὶ μελετητῆς τῶν ἑβραϊκῶν κειμένων, προέβη εἰς διορθώσεις ἑλληνολατινικῶν ἔργων καὶ προεκόρησεν βραβεῖα πρὸς τοὺς ὑποδεικνύοντάς λάθη. Τὸ 1532 ἐξέδωκεν τὴν Bible Latine ἣτις ἐκρίθη καὶ ὡς τυπογραφικὸν ἀριστούργημα. Τόσον αὐτὴ ἡ ἐκδοσις ὅσον καὶ ἡ μετέπειτα (1545) κατεδιώχθησαν ἐκ μέρους τῆς λογοκρισίας καὶ τῆς Σορβόννης, τοῦθ' ὄπερ ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γενεύην ἐν ἔτει 1552. Τὸ τυπο-

• τόσον ἐγενικεύθη ὥστε δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι τὰ πάντα πλέον σήμερον εἶναι ρυθμοῦ ἑλληνικοῦ».

• Ἡ ἔσω καὶ ἔξω διακόσμησις τῶν οἰκημάτων, τὰ ἐπιπλα, τὰ ὑφάσματα • τὰ κοσμήματα ἄλλων τῶν εἰδῶν τὰ πάντα πλέον σήμερον εἶναι ρυθμοῦ ἑλληνικοῦ».

Τὸ πνεῦμα τοῦ κλασικισμοῦ, ἐπηρεάζει ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ τὸν Ναπολέοντα Βοναπάρτην

Ὁ Βουριέννη ἀφηγούμενος ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν νεότητα τοῦ Ναπολέοντος λέγει :

« J'étais presque toujours avec lui. Dès qu'il arrivait le moment de la lecture il courait à la bibliothèque ou il lisait avec, avidité des livres de l'histoire surtout Polybe et Plutarque. J'ai même aussi beaucoup Arienne, mais il ne faisait pas grand cas de Quinte—Curce da le laissais souvent seul à la bibliothèque pour aller jouer avec mes camarades».

Ὁ R. Bringer εἰς τὸ ἔργον τοῦ «Le Nid de l'Aigle». ἀναφέρει οὖν εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῆς Brienne εἶχεν κάμει ἕνα εἰ-

γραφεῖον τοῦ ἀπέδωκεν 382 ἐκδόσεις εἰς ἃς συγκαταλέγονται αἱ πρῶται ἐκδόσεις τοῦ διτόμου Dictionnaire Latinogallien (1542).

Ὁ Κάρολος Estienne (ἡ Παρισίος 1564) ἦτο τριτότοκος υἱὸς τοῦ Ἑρρίκου. Τὸ 1551 ἐγένε τυπογράφος καὶ τὸ 1553 ἐξέδωκε τὸ Dictionnaire historique — géographique — poétique 1553.

Ὁ Ἑρρίκος 2ος Estienne (υἱὸς Ροβέρτου Ιου) γεννηθεὶς ἐν Παρισίοις τὸ 1532 καὶ ἀποβιώσας τὸ 1598, ἐμαθήτευσεν παρὰ τοῖς Danès καὶ Turnèbe. Εἰς ἡλικίαν 12 ἐτῶν εἶχεν ἀποστηθίσει τὴν Μήθειαν τοῦ Εὐριπίδου καὶ εἰς ἡλικίαν 18 ἐτῶν διέσχισεν τὴν Ἱταλίαν ἀντιγράφων χειρόγραφα. Τὸ 1551 μετέβη εἰς Γενεύην πρὸς συνάντησιν τοῦ πατρὸς τοῦ καὶ ἐν ἔτει 1554 ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις τὸν Ἀνακρέοντα τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀνακαλύψει εἰς ἕν μοναστήριον. Ἡ ἐκδοσις περικλείει καὶ μετὰφρασιν τοῦ κειμένου εἰς τὴν λατινικὴν ἐνεργηθεῖσαν παρὰ τοῦ ἐκδότου.

Τὸ 1557 ἰδρυσεν τυπογραφεῖον ἐν Γενεύῃ καὶ ἐξηκολούθησεν τὰς μεταβάσεις ἐν Ἱταλίᾳ. Ἀπὸ τοῦ 1554—1598 ἐκδίδει 162 ἔργα ἐν οἷς ἑλληνικὰ ἔργα μὴ ἐκτυπωθέντα ὡς τότε (Arrienn—Maxime de Ty κλπ.) Τὸ 1572 ἐκδίδει τὸ τετράτομον Thesaurus groecoreligie. Τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ ἔργου τὴν τρίτην ἐκδοσὶν ἔκαμει ὁ Didot ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Τὸ 1556 ἐκδίδει τὴν «Introduction au traité de la conformité des merveilles anciennes avec les modernes ou Traité préliminaire à l'apologie pour Hérodote» ἔργον τοῦ ὁποῖου ἐγένοντο ἔκτοτε ἄνω τῶν 12 ἐκδόσεων.

Τὸ 1560 ἐκδίδει τοὺς «Poetae Graeci principes».

Τὸ 1578 τὴν τρίτομον ἐκδοσὶν «Ouvres de Platon».

Ὁ Ροβέρτος 2ος Estienne (1530—1570) ἔλαβεν τὸν τίτλον τοῦ τυπογράφου τοῦ Βασιλέως.

Ἐπακολουθοῦν ὁ Φραγκίσκος 2ος Estienne (1562—1582), ὁ Ροβέρτος 3ος (ἡ 1629) ὅστις τὸ 1574 ἀνεγνώρισθη ὡς imprimeur et interprete pour les langues grecque et latine.

Ὁ Παῦλος Estienne (1566—1627) ἰδρυσεν τὸ 1599 τυπογραφεῖον ἐν Γενεύῃ. Τὸ 1602 ἐξέδωκεν τὸν Εὐριπίδην.

Ὁ Ἑρρίκος 3ος (1639—1662) εἶναι ὁ προτελευταῖος τυπογράφος τῆς οἰκογενείας, τῆς ὁποίας ἡ ἱστορία κλείνει μετὰ τὸν Ἀντώνιον Estienne (1594—1674) διακριθέντα διὰ τὰς καλὰς τοῦ ἐκδόσεις.

δος καλύβης από πρασινάδαν κατά δέ τὰ διαλείματα il se retirait pour lire. 'Ο D. Blanchet εἰς τὸ ἔργον του «Biographies des Hommes Illustres Paris 1904» γράφει περὶ τοῦ Ναπολέοντος «Il débarqua à Alexandrie gagna la bataille des Pyramides et s'empara du Caire où il fonda le célèbre Institut d'Égypte».

Ἄξια μνείας καὶ τὰ κάτωθι ἄτινα ἀποσπῶμεν ἀπὸ ὀμιλίαν τοῦ Π. Ἀργυροπούλου, γενομένην εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν τὴν 20 Μαΐου 1850.

* Ὁ Ναπολέων ὑπατεύων ἐπεθύμισε τὴν μετάφρασιν τῆς Γεωγραφίας τοῦ Στράβωνος.

Ὁ Charpal ὑπουργὸς τῆς ὑπατείας ἐπρότεινε ὡς μεταφραστὴν τὸν La Porte du Theil τὸν γεωγράφον Gosselin καὶ τὸν Κοραῆ, διορίσας καὶ τρισχιλίων φράγκων ἑτήσιον μισθόν.

Ἄφοῦ ὁ πρῶτος τόμος τῆς μεταφράσεως προσητέθη τῷ Ναπολέοντι κατὰ τὸ 1805 ἐφιλοδώρησεν ἕκαστον τῶν μεταφραστῶν ἄλλων δισχιλίων φράγκων ἰσόβιον σύνταξιν, τὴν ὅποιαν καὶ οἱ τρεῖς ἀπεδέχθησαν εὐγνωμῶνως ἀφοῦ ὁμοῦ ἀφιλοκερδῶς παρητήθησαν τοῦ ἑτήσιου μισθοῦ τῶν τρισχιλίων φράγκων.

Πάντα ταῦτα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸν Ναπολέοντα, κατατάσουν καὶ αὐτὸν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐκπαιδευθέντων, ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος ἐκείνου.

Σχεδὸν δὲ ταυτόχρονης, ἡ Παρισινὴ κοινωνία παρακολουθεῖ καὶ θαυμάζει μίαν ὥραιαν καὶ πνευματώδη γαλλίδα, τὴν Κυρίαν Ρεκαμιέ, ἡ ὅποια διὰ τοῦ παραδείγματός της ἐπέβαλεν τοὺς ἑλληνικοὺς ρυθμοὺς εἰς τοὺς τρόπους τῆς ἐπενδύσεως.

Μία κατάστασις δηλαδὴ ἐνθυμίζουσα τὴν ἀκμὴν τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ὅτε οἱ ἑλληνικοὶ συρμοὶ ἦσαν παντοδύναμοι ἐν Ρώμῃ.

Ἀλλὰ καὶ κατάστασις ἥτις δὲν ἄφινε ἔστω καὶ ἐλάχιστον τόπον εἰς τὴν βυζαντινὴν ἱστορίαν.

Εἰς τὸ προσεχές θά ἴδωμεν, πῶς ὑπὸ μίαν γενικὴν ἀτμόσφαιραν κλασικισμοῦ ἀνεπτύχθησαν αἱ βυζαντιναὶ μελέται.

Ν. Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Αἱ Νοεμβριαναὶ ἐκεῖναι σκηναὶ τοῦ 1901, ἀρκετὰ ἐτάραξαν τὴν πρωτεύουσιν τῆς Ἑλλάδος. Μία μετάφρασις ἔδωκε τὸ σύνθημα πολλῶν θλιβερῶν ταραχῶν. Ἡ βασίλισσα Ὀλγα θέλουσα, εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα ποῦ ἐπισκέπτετο, νὰ διανέμῃ πρὸς τοὺς φυλακισμένους ἢ τοὺς πάσχοντας Εὐαγγέλιον νοητὸν, εἶχεν ἀναθέσει τὴν ἐπὶ τὸ κάπως ἀπλούστερον μετάφρασιν τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν γραμματέα της.

Σωρηδὸν, αἱ ἐκτυπωθεῖσαι μετάφρασις, ἔφθασαν εἰς τὰ ἀνάκτορα. Καὶ ἡ βασίλισσα ἤρξατο τὴν διανομὴν κατὰ τὰς συνήθεις μεταβάσεις της, εἰς νοσοκομεία καὶ φυλακὰς.

Ἐνα πνεῦμα ὑπερβολῆς, προκύβαν ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον, ἀνεστάτωσε τὴν κοινὴν γνώμην, μὲ τὴν ἐπιμονὴν ὅτι ἡ κυκλοφορία μεταφρασμένων Εὐαγγελίων μᾶς ἀποξενώνει ἀπὸ τὰς ἱεράς καὶ ἐθνικὰς παραδόσεις.

Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὴν μακρὰν ζωὴν καθ' ἣν τὸ ἔθνος ἔζησεν ὡς χριστιανικόν καὶ ὡς ὀρθόδοξον, κατ' ἐπανάληψιν ἐγίναν τοιαῦται μετάφρασεις χωρὶς νὰ προκληθοῦν τραχύτητες ἀγώνων, ἐναντίον αὐτῶν.

Ἄλλ' ὁ Νοέμβριος τοῦ 1901, ἦτο μοιραῖον νὰ δῆ ταραχώδεις διαδηλώσεις ἐν μέσσις Ἀθηναίς, καὶ νεκροὺς καὶ τραυματίας ἀπὸ τὰς σφαῖρας τοῦ στρατοῦ τοῦ θελήσαντος νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν τάξιν.

Ἐπρεπε νὰ δωθῇ ἓνα θύμα πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην διὰ νὰ κατασταλοῦν τὰ νεῦρα τοῦ κόσμου.

Καὶ ὁ κληρὸς ἔπεσε εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Προκόπιον, κατηγορούμενον διότι δὲν ἠμπόδισε τὴν ἐνέργειαν τῆς βασιλίσσης.

Μίαν ἀπὸ ἐκείνας τὰς δυσσεβέτους νύκτας, τὸ παλάτι ἦτο ὀλοσκοτάινο, καὶ αἵφνης μία ἄμαξα σισματῆς εἰς τὰ προύλαιο τῶν ἀνακτόρων.

Τρεῖς ἄνθρωποι, ἐξέρχονται ἐκ τῆς ἀμάξης καὶ ἀναζητοῦν τρόπον εἰσόδου εἰς τὰ ἀνάκτορα.

Δὲν διακρίνουσιν φῶς πουθενᾶ, παρὰ μόνον εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ δωμάτια τοῦ Ἰωγγείου παλάτιου.

Ὁ εἰς ἐκ τῶν τριῶν χτυπᾷ τὸ τζάμι τοῦ δωματίου αὐτοῦ, αἵφνης τὸ παράθυρον ἀνοίγει καὶ διακρίνεται ἡ φυσιογνωμία τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, ὅστις ἀφ' ἐτέρου ἀντελήφθη ἀμέσως ὅτι αὐτοὶ οἱ τρεῖς ἦσαν ὁ πρωθυπουργός, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, καὶ ὁ Μητροπολίτης. «Τὶ θέλετε;» ἔρωτᾷ ὁ πρίγκηψ.

«Θέλομεν τὸν βασιλέα» ἀπαντᾷ ὁ πρωθυπουργός.

— Ἀπὸ ἐδῶ δὲν μπορεῖται νὰ εἰσέλθετε διότι εἶναι ὅλα κλειστά. Ἐλθετε ἀπὸ τὴν βορεινὴν πόρτα καὶ θᾶ σᾶς ἀνοίξωμεν». Εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ πρίγκηπος συνέπεσε νὰ εὑρίσκαται ἐκείνη τὴν ὥρα ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ Ἀντώνιος Πάλλης. Ὁ Πρίγκηψ τὸν παρακαλεῖ νὰ μεταβῇ ἐκεῖνος πρὸς τὴν βορεινήν θύραν καὶ νὰ τὴν ἀνοίξῃ. Ἰνα ἔν τῷ μεταξὺ δυνηθῇ ὁ Ὑψηλότατος, νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν δὲν ἔχει κοιμηθῇ ὁ Βασιλεὺς.

Ὁ πρίγκηψ εἰσέρχεται εἰς τὸ πρῶτον δωμάτιον τοῦ διαμερίσματος τοῦ βασιλέως, καὶ συνεχῶς γυρίζει διακόπτας, προχωρῶν ἀπὸ δωμάτιον εἰς δωμάτιον, ἕως οἷος εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα δωμάτια, εὑρίσκει τὸν βασιλέα ἐργαζόμενον εἰς τὸ γραφεῖόν του.

Ἡρανος ὁ βασιλεὺς Γεωργίος διέθετε τὰς ὥρας αὐτάς εἰς τὴν ἐργασίαν κατὰ τὴν συνήθειάν του νὰ ἐργάζεται πάντοτε μετὰ τὸ γεῦμα, χωρὶς νὰ ἀποβάλλῃ τοῦ γεύματος τὴν συνήθη περιβολὴν δηλαδὴ τὸ φράκκα μὲ τὴν πλάκα τοῦ ἀνωτάτου ἑλληνικοῦ παρασήμου. Ὁ πρίγκηψ ἀνέφερεν εἰς τὸν βασιλέα τί συμβαίνει καὶ ἐντὸς τοῦ βασιλικοῦ γραφείου εἰσήχθη πρῶτος ὁ πρωθυπουργός.

Ἡ κυβέρνησις ἐβιάζετο νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην. Ὡς τὸ πρῶτο ὁ Μητροπολίτης ἔπρεπε νὰ εἶναι παρητημένος. Τοῦθ' ὄπερ καὶ ἐγένετο.

Ὁ Προκόπιος ἀπέθανε μετ' οὐ πολὺ. Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς παραιτήσεώς του καὶ ἐντεῦθεν ὁ μητροπολιτικὸς θρόνος τῶν Ἀθηνῶν κατέστη περιπετειώδης. Τοῦ Προκόπιου ὁ διάδοχος, ὁ μακαρίτης Θεόκλητος ἐξετοπίσθη τὸ 1917 διὰ νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ ὁ Μητροπολίτης Μελέτιος. Τὰ πολιτικὰ γεγονότα τοῦ 1920 ἐπαναφέρουν τὸν Θεόκλητον τὸν ὀπιθεῖον ἐκτοπίζει καὶ πάλιν ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1922, ἡ ἀναδείξασα τὸν Χρυσόστομον εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον.

Ὁ Χρυσόστομος, ἐξέπνευσεν ἐν ἐνεργείᾳ, πλὴν ὁ ἐν ὥραις δικτατορίας θάνατος τοῦ Χρυσόστομου νέας ἔφερε περιπετείας εἰς τὸ ἀνώτατον ἐκκλησιαστικὸν ἀξιωματικὸν τῆς Ἑλλάδος, αἱ ὅποιαι ὡς πρόσφατοι, εἰσὶν γνωστὰ καὶ περιτεύει νὰ τὰς ἱστορήσωμεν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

ΤΟ ΛΥΚΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ο ἡμερήσιος τύπος, κατ' ἐπανάληψιν ἀνέφερεν, περὶ τῶν ἐφετεινῶν Κυριακάτικων συγκεντρώσεων τοῦ Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων, αἱ ὁποῖαι ἔχουν φιλολογικὸν χαρακτήρα. Αἱ συγκεντρώσεις αὗται ἐξακολουθοῦν νὰ γίνωνται τακτικὰ διὰ τὴν προεδρείαν πάντοτε τῆς Ἐπιτίμου Προέδρου τοῦ Λυκείου, Κυρίας Ἀννας Τριανταφυλλίδου. Συνήθως μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ἑνὸς ὁμιλητοῦ, ἐπακολουθεῖ συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος τὸ ὁποῖον ἐπραγματεύθη. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ τὰ θέματα ταῦτα, εἶναι σελίδες τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, πολλάκις δὲ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Λογογραφίας, τοῦ ἐπιστημονικοῦ αὐτοῦ κλάδου, πρὸς τὸν ὁποῖον τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ἀνυπολογίστους ἔχει προσφέρει ὑπηρεσίας, μὲ τὴν περισυλλογὴν τῶν ἑλληνικῶν σχεδίων καὶ τῶν ἑλληνικῶν ρυθμῶν, ἡττις συστηματικῶς ἐγένετο παρὰ τοῦ Λυκείου. Παγαμέναι τὸ Λύκειον πάντοτε προσηλωμένον εἰς τὰ πάτρια ἢ δὲ πρόεδρος τοῦ Λυκείου κυρία Ἀννα Τριανταφυλλίδου, δίδουσα αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν εἰς τὰς κατὰ Κυριακὴν πνευματικὰς αὐτῆς συγκεντρώσεις, παρέχει πρὸς συνεργάτας τοῦ Λυκείου τὴν εὐκαιρίαν νὰ καταρτίζουσι πολυτίμους ἀνακοινώσεις, καὶ πρωτοτύπους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

ΝΕΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΦΙΝΑ

Ὁ πρῶτος Ἐπιβουργὸς καὶ δικηγόρος κ. Γεώργιος Κοφινᾶς, Καθηγητὴς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἐξέδωκεν ἐσχάτως δύο νέας συγγραφάς. Τὸ ἓνα σύγγραμμά του ἀφορᾷ τὰ «Μαθηματικά ἀποθεματικά τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιριῶν καὶ τὴν Φορολογία αὐτῶν».

Διὰ τοῦ ἔργου τούτου ὁ ἐπιφανὴς Ἑλλήν οικονομολόγος προσπαθῶν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς φορολογικῆς δικαιοσύνης, ἀποδεικνύει ὅτι τὰ ὄργανα τοῦ φορολογικοῦ ἐλέγχου ἐξ ὑπερβολικοῦ ζήλου ὑπερβλίνουσι ἐνίοτε τὰ ἔσκαμμένα, εἰς βάρος τῶν ἀνωτέρων σκοπῶν τοῦς ὁποῖους ἐπιδιώκει ἡ φορολογία.

Τὸ ἕτερον ἔργον τοῦ κ. Κοφινᾶ, «Περὶ Ἀποθεματικοῦ ἐξ ἐκδόσεως ὑπὲρ τὸ ἄριον καὶ τῆς φορολογίας αὐτοῦ» ἐγράφη ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἐπιφανοῦς νομομαθοῦς κ. Θ. Σ. Χαϊδᾶ.

ΜΙΑ ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Παρὰ τοῦ ὑποστρατήγου καὶ ἀρχιτέκτονος κ. Ἀλεξάνδρου Σ. Δραγούμη, ἐγράφη προσφάτως ἁέλιας πάσης προσοχῆς μελέτη ἐπὶ τοῦ ἐπισιτιστικοῦ ζητήματος καὶ τῆς ἀνεργίας.

Ὁ κ. Δραγούμης παρατηρεῖ ὅτι ὑπὸ τῆς σημερινῆς συνθήκας πλεῖστοι «περιηγούμενοι ἔμποροι» εἶναι συγχρόνως καὶ μεταφορεῖς, μεταφέροντες μακρῶθεν διὰ χειραμαξῶν τὰ εἶδη πρὸς τὰ κέντρα τῆς καταναλώσεως, τοῦθ' ὅπερ αὐξάνει τὰς τιμὰς, συνιστᾷ δὲν τὴν ἐφαρμογὴν ὠοισμένου συστήματος ὑπὸ τοῦ Κράτους. Τὸ σύστημα ὅπερ προτείνει εἶναι ἡ προτυποποίησις καὶ ἡ κατασκευὴ μεγάλου ἀριθμοῦ εἰδικῶν χειραμαξῶν, καὶ ἡ πρόσληψις 3 — ἢ χιλιάδων ἀνέργων ὡς μεταφορέων. Ἐν γένει τὸ σύνολον τῆς μελέτης τοῦ κ. Δραγούμη διέπεται ὑπὸ πνεύματος πρακτικοῦ καὶ ἐπιγνώσεως τῶν λεπτομερειῶν τῆς σημερινῆς κινήσεως τῆς ἀγοραπωλησίας.

Ο ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΜΑΣ

Καίτοι μὲ τὸ παρὸν τεῦχος συμπληροῦνται τὸ τέταρτον ἔτος τῶν «Νέων Δρόμων», ἡ πολὴ ὕλη τὴν ὁποῖαν ἔχομεν, καὶ ἡ ἀνεπάρκεια τῶν σελίδων, ἀποκλείουν δυστυχῶς, τὴν δημοσίευσιν τοῦ γενικοῦ πίνακος τῶν περιεχομένων τοῦ τετάρτου τόμου.

Συνιστῶμεν ὁθεν, πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅπως κατὰ τὴν βιβλιοδέτησιν τοῦ τετάρτου τόμου, ἀποφύγουν τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξωφύλλων τοῦ περιοδικοῦ, τὰ ὁποῖα ὀκωσθήποτε ἀνακληροῦν τὴν ἄλλειψιν ταύτην.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

5. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ἡ Κυβέρνησις συγκροτεῖ σύσκεψιν διὰ τὰ οικονομικὰ τῆς χώρας. Διαπιστοῦται ὡς ἀδικογολόγητος ὁ πανικὸς διὰ τὴν τύχην τοῦ ἔθνικου νομισματος.

9. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ἀνακοινοῦται ὅτι εἰς τὴν Νότιον Ἑλλάδα ἐγένοντο 5 θανατικαὶ ἐκτελέσεις Ἑλλήνων διὰ σαμποτάζ. Ἐτέρων τεσσάρων ἔχαρθη ἡ ζωὴ.

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐορτάζεται ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Καὶ ὀχῆς, ἡ ἐπέτειος τῆς πρὸς Ρώμην πορείας τῶν φασιστῶν.

14. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Διακόπτονται τὰ μαθήματα τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς.

Σύλληψις τῶν ἐμπόρων Μπέλκα, Καζάκου, Χούπη, Στρατηγάκη καὶ Πινιέλη.

Κατὰ τὰς δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως, οὗτοι κατώρθωσαν διὰ τῆς ἐξαπατήσεως ὀρισμένων ὑπαλλήλων καὶ δια τῆς δωροδοκίας ἄλλων, νὰ διανεμηθοῦν εἰς 5 μεγαλεμποροὺς 60 τόννοι ζακχάρεως χωρὶς νὰ καθορισθῇ ποσὸς ἀναλογεῖ εἰς ἐκάστην κατηγορίαν ποιότητος. Ἐπώλουν λοιπὸν τὴν καλὴν ζάκχαριν πρὸς 1.830 δρχ. κατ' ὁκῶν καὶ ἀντικαθίστων τὴν πωλουμένην ποσότητα μὲ ἴσων ποσὸν ἄμμου, τὸ ὁποῖον ἔρριπτον ἐντὸς τῆς ζακχάρεως εἰς τὰς ἀποθήκας των. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, ἐνῶ κανονικῶς ἔπρεπε νὰ εἰσπράξωσι 3 ἑκατ. δρχ. αὐτοὶ ἐκέρδιζαν 90.000.000 καὶ δι' ἄλλην τὴν ποσότητα 400.000.000.

15. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Καθεροῦται τὸ πεντάδραχμον τῶν ἑφημερίδων.

18. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Σύλληψις καὶ ἄλλων 16 μαυραγοριτῶν. Ἰστοχείρωσ ὁ κ. Πρωθυπουργοῦς ἐυλογοεῖ τεσσαρας ἐξ αὐτῶν.

24. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀναλαμβάνει τὰ ὑπουργεῖα ἐσωτερικῶν καὶ ἀσφαλείας.

Ἡ Τουρκία ἐπεκτείνει τὰ μέτρα ἀποστολῆς τροφίμων ἐν Ἑλλάδι.

25. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Κατηρίσθη διάταγμα περὶ μισθοδοσίας ἀνά εἰκοσαήμερον, τῶν ὑπαλλήλων Ἀνωτάτων Ἐταιριῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

4. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Καταλαμβάνεται εἰς τὸν Εὐξεινον ὁ λιμὴν τῆς Θεοδοσίας ὑπὸ τοῦ Ἀξονος.

5. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ἀγγλικά πολεμικά αἰχμαλωτίζουν γαλλικὴν νηοπομπὴν μεταφέρουσαν τρόφιμα εἰς Γαλλίαν. Οἱ γάλλοι συνέλαβον ἀνγλους ὁμήρους.

6. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ἐν Γαλλίᾳ συγκεντροῦνται τὰ μαλλιά ἀπὸ τὰ κουρεῖα, δεδομένου ὅτι τα ἀνθρώπινα μαλλιά εἶναι πρώτη ὕλη διὰ πιλήματα καὶ ὡς συνθετικὸν διὰ κατῆματα τῶν ὑποδημάτων.

8. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ἐν Ἰσπανίᾳ ἐκτελοῦνται μαυραγορίται καταδικασθέντες εἰς θάνατον.

14. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Βυθίζεται ἐν Μεσογείῳ τὸ ἀγγλικὸν ἀεροπλανοφόρον «Βασιλικὴ Κιβωτὸς».

Ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις κατάργησις τοῦ νόμου περὶ οὐδετερότητος.

15. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι ἐτοιμάζουν ἐκστρατευτικὸν σὺμα πρὸς δρᾶσιν πέραν τῶν θαλασσῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

(ΑΘΗΝΑΙ, 84 Ὁδὸς Ἀκαδημίας Ἀριθ. τηλ. 32633)

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων καὶ τοῦ Συν'έσμου
τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωτέμων Ἐταιρειῶν

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ διὰ τακτικῶν μαθημάτων καὶ διαλέξεων εἰδικὴ μετεκπαίδευσις τῶν στελεχῶν τῆς Βιομηχανίας, Βιοτεχνίας καὶ τῶν πρὸς αὐτὰς συγγενῶν παραγωγικῶν κλάδων, διὰ τῆς παροχῆς γενικωτέρας οἰκονομικῆς, νομικῆς καὶ τεχνικῆς μορφώσεως, πρὸς ἐξύψωσιν τῆς ἐν γένει ἐπαγγελματικῆς ἰκανότητος αὐτῶν. Ἐπίσης καὶ ἡ ἐκπαίδευσις πρὸς μὀρφωσιν προσώπων προοριζομένων διὰ τὸν τελωνειακὸν κλάδον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καθὼς καὶ ἡ μετεκπαίδευσις ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ κλάδου.

Ἡ Σχολὴ λειτουργεῖ βάσει τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1940 καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 524 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 25ης Σεπτεμβρίου 1941.

Πρόεδρος Διοικητικῆς Συμβουλίας Ἑπιταμειωνῶνας Χαρίλαος.
Ἀντιπρόεδρος Ἀνδρέας Χατζηκυριάκος.
Γενικὸς Γραμματεὺς Ν. Π. Αἰκιοσιδόπουλος.

Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου: Εὐάγγελος Ἰατροίδης, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Π. Παναγιωτῆς, Διευθυντὴς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Μιχ. Ρινόπουλος, Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Συνδέσμου Ἀνωτέμων Ἐταιρειῶν, Λουκάς Κανακάρης Ροῦφος, πρώην ὑπουργός, Ἰωάννης Τερζάκης, πρώην Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων, Ἀντώνιος Φιλιππίδης, Βιομήχανος, πρώην βουλευτής.

Ἡ φοίτησις πρὸς ἀπόκτησιν πιστοποιητικοῦ σπουδῶν εἶναι διετής.
Ἡ φοίτησις πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου εἶναι τριετής.

Διὰ τὴν ἐγγραφήν ἐν τῇ Σχολῇ δεόν νὰ ὑποβληθοῦν:

1ον) πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον τοῦλάχιστον δεκαετῆς ἐγκυκλίους σπουδᾶς ἢ τοιαύτας εἰς πρακτικὴν ἐπαγγελματικὴν Σχολήν,
2ον) πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον διετὴ προϋπηρεσίαν εἰς βιομηχανικὴν ἢ βιοτεχνικὴν ἐπιχείρησιν.

Ἐὰν ὁ δὸς βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις ἐχρησιμοποίηθη εἰς ἐνδειξίν τοῦ κυρίως σκοποῦ εἰς τὸν ὅποιον ἀπέβλεψεν ἡ Ἰδρυσις καὶ ἡ λειτουργία τῆς Σχολῆς, ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν ἀποκλείεται νὰ δοθῇ εἰς τὸν ὄρον τοῦτον εὐρεία, καὶ ὄχι στενὴ ἐννοία, δηλὸν ὅτι καὶ τραπεζικὴ ἢ ἀσφαλιστικὴ καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις ἐξυπακούεται ὑπὸ τὸν ὄρον βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις.)

Οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἀλλῆς ἰσοτίμου μέσης Σχολῆς, διὰ τὴν ἐν τῇ Σχολῇ ἐγγραφήν δεόν νὰ ὑποβάλωσι τὸ ἀπολυτήριόν των τοῦτο, ἀπαλλασσόμενοι τῆς ὑποχρέωσός νὰ ὑποβάλωσι καὶ πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον τοῦλάχιστον δεκαετῆς ἐγκυκλίους σπουδᾶς ἢ τοιαύτας εἰς πρακτικὴν ἐπαγγελματικὴν Σχολήν, ὀφείλουσιν ὅμως νὰ συνυποβάλωσιν τὸ πιστοποιητικὸν τὸ ἐμφαίνον διετὴ προϋπηρεσίαν εἰς βιομηχανικὴν ἢ βιοτεχνικὴν ἐπιχείρησιν.

Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν τελωνειακὸν κλάδον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν ἐν τῇ Σχολῇ προσάγοντες ἐκτὸς τοῦ πιστοποιητικοῦ δεκαετῶν σπουδῶν ἢ τοῦ ἀπολυτήριου γυμνασίου καὶ πιστοποιητικὸν διετῶς προϋπηρεσίας εἰς τὸν τελωνειακὸν κλάδον, ἀντὶ τοῦ πιστοποιητικοῦ διετῶς προϋπηρεσίας εἰς βιομηχανικὴν ἢ βιοτεχνικὴν ἐπιχείρησιν.

Ἡ Σχολὴ χορηγεῖ πιστοποιητικὸν σπουδῶν ἢ πτυχίον,

Κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθροῦ 21 τοῦ ὄργανισμοῦ τῆς Σχολῆς (τὴν προστεθείσαν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος ὑπ' ἀριθμὸν 524 τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1941) πτυχίου δύνανται νὰ τύχωσιν μόνον οἱ κεκτημένοι τὸ ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἀλλῆς ἰσοτίμου μέσης Σχολῆς, ἐκ τῶν ἀκολουθησάντων πλήρεις τὰς σπουδὰς τῆς Σχολῆς.

Οἱ ἐξ αὐτῶν μὴ κεκτημένοι τὸ ἀπολυτήριον τοῦτο δικαιούνται μετὰ διετεῖς μόνον σπουδᾶς νὰ τύχωσι τοῦ πιστοποιητικοῦ σπουδῶν τῆς Σχολῆς.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 4 τοῦ προμνησθέντος ὑπ' ἀριθμὸν 524 νομοθετικοῦ διατάγματος, ὁ κάτοχος τοῦ πτυχίου τῆς Σχολῆς μετ' ἀπολυτήριου γυμνασίου ἢ ἀλλῆς ἰσοτίμου Σχολῆς προτιμᾶται μεταξὺ ἰσοτίμων κατὰ τὸν διορισμὸν εἰς θέσιν ὑπαλλήλου τοῦ Τελωνειακοῦ κλάδου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ κατὰ τὴν προαγωγήν εἰς τὴν ὅποιαν κατὰ τοὺς ἰσχύοντας περὶ προσόντων νόμους διορίζονται ἢ προάγονται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν διὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 5137 τῆς 30 Αὐγούστου 1940 ἀποφάσεως αὐτοὺς ἀναγνωρίζει εἰς τὸ πτυχίον τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, τὴν ἀξίαν πτυχίου ἀνωτέρας Σχολῆς. Εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν σπουδῶν τὴν ἀξίαν πτυχίου μέσης σχολῆς.

Ὁ Σύνδεσμος Βιομηχάνων ἀναγνωρίζει εἰς τὸν κάτοχον τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ, τὸ δικαίωμα ὡς εἰς ὅσα κρῖνεται ἢ προαγωγή του ἐν τῇ ἐπιχειρήσει εἰς ἣν ἐργάζεται, προτιμᾶται ὁ κάτοχος τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀπὸ ἄλλου ὑπαλλήλου ἔχοντα ἰκανότητα ἰσὴν. Τὸ αὐτὸ δὲ δικαίωμα ἀναγνωρίζεται προκειμένου περὶ διορισμοῦ εἰς βιομηχανικὰς ἢ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις. Οἱ κάτοχοι τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ προτιμᾶται ἀλλῶν ὑποψηφίων ἰσότητος.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Μαθήματα 1ου ἔτους	Μαθήματα 2ου ἔτους	Μαθήματα 3ου ἔτους
Πολιτικὴ Οἰκονομία	Πολιτικὴ Οἰκονομία	Βιομηχανικὴ Πολιτικὴ
Ἐγκυκλοπαίδεια Δικαίου	Οἰκονομικὴ τῶν Ἐπιχειρησεων.	Βιομηχανικὴ καὶ ἐργατικὴ νομοθεσία.
Λογιστικὴ	Λογιστικὴ	Φορολογικὸν Δίκαιον καὶ νομοθεσία
Ἀσφαλιστικὴ Οἰκονομία	Δημοσιονομία καὶ Στατιστικὴ	Τελωνειακὴ νομοθεσία
καὶ Ἀσφαλιστικὸν Δίκαιον	Φορολογικὸν Δίκαιον καὶ Νομοθεσία	Δασμολογικὴ νομοθεσία, δασμολόγιον καὶ στοιχεῖα οἰκονομικῆς γεωγραφίας
Βιοτεχνικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Ἱστορία.	Βιομηχανικὴ καὶ ἐργατικὴ νομοθεσία.	Ὁργάνωσις Γραφείων καὶ Ὁργάνωσις παραγωγῆς
Χημεία	Ἐμπορευματολογία	Ἐμπορευματολογία
		Μηχανολογία.

*Ὁρα συνέχειαν εἰς τὰς ἐπομένας σελίδας)

ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Βιομηχανική Πολιτική : Έπαμεινώνδας Χαρίλαος και Ανδρέας Χατζηκυριακός
πρώην ύπουργοί.

Βιομηχανική και Έργατική Νομοθεσία : Στέφανος Στεφανόπουλος, πρώην ύ-
πουργός.

Βιοτεχνική και Βιομηχανική Ίστορία : Σπύρος Μαλάμος διδάκτωρ του Πανεπι-
στημίου του Άμβούργου.

Δίκαιον Φορολογικόν και Νομοθεσία : Γεώργιος Κοφινάς, πρώην ύπουργός,

Δασμολογική νομοθεσία, Δασμολόγιον και στοιχεία Οικονομικής Γεωγραφίας :
Π. Παπατσώνης, Διευθυντής Ύπουργείου Οικονομικῶν.

Δημοσιονομία και στατιστική : Γεώργιος Κοφινάς.

Έγκυκλοπαίδεια Δικαίου : Κ. Σημαντήρας, Δικηγόρος.

Έμπορευματολογία : Έλευθέριος Συνοδινός Χημικός Έπιθεωρητής του Γενικο-
Χημείου του Κράτους, και Ζήσης Ψιδῶτας, Χημικός.

Έμπορευματολογική Μηχανολογία : Εὐγένιος Άποστολόπουλος, διπλωματούχος
του Πολυτεχνείου Στουγάρδης, Διευθυντής των Μηχανουργείων της Σιβιθι-
τανιδείου Σχολῆς.

Λογιστική και Τεχνική των Συναλλαγῶν : Στράτος Παπαϊωάννου, Καθηγητής της
Προτύπου Έμπ. Σχολῆς Άθηνῶν και τέως παρά τῆ Άνωτάτῃ Γεωπονικῇ
Σχολῇ.

Οικονομική Έπιχειρήσεων : Δημήτριος Κόλιας, διδάκτωρ των Οικονομικῶν Έπι-
πιστημῶν του Πανεπιστημίου Μονάχου, ἀνώτερος υπάλληλος του Ύπουργ-
είου Οικονομικῶν.

Οργάνωσις Γραφείων και Οργάνωσις Παραγωγῆς : Εὐγένιος Άποστολόπουλος.

Πολιτική Οικονομία : Θεόδωρος Χριστίδης, Τμηματάρχης του Έμπορικοῦ Έπιμε-
λητηρίου, Ιωάννης Πεσματζόγλου, Δικηγόρος, και Σ. Μαλάμος.

Άσφαλιστική Οικονομία και Άσφαλιστικόν Δίκαιον : Ιωάννης Α. Κουτσογιάν-
νης, Νομικός Σύμβουλος της Ένώσεως Άσφαλιστικῶν Έταιριῶν.

Τελωνειακή Νομοθεσία : Ιωάννης Φράγκος, Τμηματάρχης Ύπουργ. Οικονομικῶν.

ΤΑΜΕΙΑΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Υποχρεώσεις Πρωτοετούς Σπουδαστοῦ : Έγγραφή εις τὴν Σχολὴν δρχ. 100
Δίδακτρα ὀλοκλήρου ἔτους » 700
Έγγραφῆς εκπαιδευτικὰ τέλη » 35
τά ὁποῖα ἀξάνουν εις δρχ. 56 ἀπὸ 20 Ίανουαρίου 1942
Εἰς τὸ ποσὸν τῶν 100 και τῶν 700 δρχ. προστίθενται ἀστικά τέλη χαρτοσήμου.

Υποχρεώσεις Δευτεροετούς Σπουδαστοῦ : Έγγραφή εις τὴν Σχολὴν δρχ. 100
Δίδακτρα ὀλοκλήρου ἔτους » 700
Προαγωγῆς εκπαιδευτικὰ τέλη » 28
ἀξάνουν εις 49 ἀπὸ 20 Ίανουαρίου
Τέλη έγγραφῆς εις τὸ δεῦτερον ἔτος » 35
γινόμενα 56, ἀπὸ 20 Ίανουαρίου
Εἰς τὸ ποσὸν τῶν 100 και τῶν 700 δρχ. προστίθενται ἀστικά τέλη χαρτοσήμου.

Υποχρεώσεις Τριτοετούς Σπουδαστοῦ. Ὅμοιαι ἀπολύτως πρὸς τὰς τοῦ
Δευτεροετούς,

Υποχρεώσεις ἀποφοίτου : Τέλη ἐκδόσεως πτυχίων 42 δρχ. και ἀπὸ 20ῆς Ίανου-
αρίου δρχ. 70.
Τὸ δικαίωμα ἐκδόσεως πιστοποιητικοῦ ἢ πτυχίου καθορισθήσεται βραδύτερον
ὕπὸ τῆς Σχολῆς.

Έν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς θέλει κα-
θορίζει και σειρὰν διαλέξεων ἐκ μέρους διακεκριμένων παραγόντων τῆς οἰκο-
νομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, ὡς και διδακτικὰς ἐπισκέψεις ἐργοστασίων.

Ὡραὶ διδασκαλίας: Μεταξὺ 4 1/2 και 7 τοῦ ἀπογεύματος.

Ένιαύσιοι ἔξετάσεις εις τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους.

Έγγραφαὶ ἐνεργοῦνται καθ' ὄλα τὰ ἀπογεύματα ἀπὸ 5ῆς μέχρι
7ῆς και ἡμισείας, εις τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 84 γραφεῖα τῆς Σχολῆς.

Τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1940—1941, καθ' ὃ δὲν ἐλειτούργησεν ἡ Σχολή, θεω-
ρεῖται ἀπωλεσθέν.

Οἱ κατὰ τὰς περισυνὰς λόγου χάριν ἐγγραφὰς τοῦ Ὀκτωβρίου ἐγγραφεὺς
τες ὡς πρωτοετεῖς θὰ ἀκολουθήσουν με τούς ἤδη ὡς πρωτοετεῖς ἐγγραφομένους
τὰ μαθήματα τοῦ πλήρους ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1941—1942.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ τούς ἀκολουθήσαντας μαθήματα πρώτου ἔτους κατὰ τὸ
ἔτος 1939—1940. Ὅσοι ἐξ αὐτῶν π ρ ο ἤ χ θ η σ α ν ἢ θὰ προαχθοῦν ἤδη εις δευ-
τεροετεῖς, θὰ ἀκολουθήσουν τὰ μαθήματα δευτεροετῶν καθ' ὄλον τὸ ἀκαδημαϊ-
κὸν ἔτος 1941—1942.

Οἱ δὲ μέλλοντες ἤδη δι' ἔξετάσεων ἢ συμπληρωματικῶν τοιούτων νὰ ἐι-
σέλθουν εις τὸ τρίτον ἔτος, θὰ ἀκολουθήσουν πλήρως αὐτὸ.

Αἱ λόγῳ τῶν περιστάσεων διαταγαὶ περὶ διαιρέσεως τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ
ἔτους, εις δύο εἰκονικά ἔτη σπουδῶν ἀφορᾷσι ἄλλας σχολὰς, δὲν περιλαμβάνου-
ν και τὴν ἡμετέραν.

(Εἰς τὰς ἐπομένους σελίδας δημοσιεύονται αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν Σχολὴν ἐγκύκλιοι)

*Αμα η δημοσιεύσει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 574 νομοθετικοῦ διατάγματος ὁ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς εἰρηστίηθι νά ἀπευθύνη τὴν κάτωθι ἐγκύκλιον ἔχουσαν οὕτω :

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Πρὸς τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους.

Τυχάνει γνωστὸν ὑμῖν δι' ἀνεκῶθεν ἀνησχόλησιν τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ζήτημα τῆς μετεκπαιδύσεως τῶν νεωτέρων τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, θεωρηθῆναι ζήτημα ἐκ τῶν ἀνεσόντων ἐχόντων σχέσιν πρὸς τὴν ποιοτικὴν ἐξέλιξιν τοῦ σπουδαίου τούτου κλάδου τῆς Διοικήσεως. Ἐπί τινος χρόνον ἴσχυσε τὸ σύστημα τῆς ὑποβολῆς οὐτῶν μετὰ ὁρισμένην χρονικὴν περίοδον ὑπηρεσίας εἰς ἔξατάσεις πρὸς ἀπόκρισιν πτυχίου Τελώνου, ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο δὲν ἐκρίθη ἀρκούντως ἐξυπηρετικὸν τοῦ σκοποῦ ἐξελίχθη σὺν τῷ χρόνῳ μάλιον εἰς ἀπλοῦν τέπον. Ὡς ἀριστὸν σύστημα ἐθεωρήθη πάντοτε ἡ δημιουργία εἰδικῆς Σχολῆς, ὅπου μετὰ φοίτησιν ἐπὶ ὁρισμένον διάστημα καὶ ἐπιτυχῆ δοκιμασίαν θ' ἀπακτῶτο πτυχίον ἀποτελοῦν ὄντως βῆσιμον τεκμήριον τῆς κτήσεως ἀναγκαίων τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν γνώσεων. Ἄν εὐδέποτε ἐπραγματοποιήθη τὸ σχέδιον τοῦτο, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ ὅτι τὸ πρῶγμα προσέκρουε διαρκῶς εἰς οἰκονομικὰς δυσχερείας.

Ἡδη ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ μερίμνῃ αὐτῆς πρὸς βελτίωσιν τοῦ τελωνειακοῦ κλάδου ἐπέτυχε συνδυασμῶν ἐξασφαλίζοντα τὴν ἀθάνατον δημιουργίαν τῆς τόσον ἐπιθυμητῆς Σχολῆς. Ἀπὸ ἐτῶν ἐλειτουργεῖ λίαν ἐπιτυχῶς ἡ ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχανῶν καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν Ἰδρυθεῖσα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, Λοβόντις ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ διδασκόμενα μαθήματα εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον συναφῆ πρὸς τὰ ἀνεκινούμενα πρὸς παρακολούθησιν καὶ παρὰ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, οὕτως ὥστε διὰ κατάλληλου προσαρμογῆς καὶ διαρρυθμίσεως τὸ ἐπιτευχθῆναι εὐκόλως συνδυασμὸς ἐπιτυχῆς. εἰσηγήθημεν τὸ κατωτέρω κοινοποιούμενον Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ. 524 τὸ δημοσιευθῆναι εἰς τὸ φύλλον 325 (τὸχος Α') τῆς 1 Ὀκτωβρίου ἔ. ἔ. τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δι' οὗ ἐπιφέρονται αἱ θέουσαι τροποποιήσεις εἰς τὸ Ἰδρυτικὸν τῆς Σχολῆς Διάταγμα, ἐπέρχεται δ' οὕτω ἡ σύμπτυξις τῆς ὑφισταμένης Σχολῆς πρὸς τὴν Ἰδευομένην νέαν Ἀνωτέραν τοιαύτην, οὕτως ὥστε ἐφεξῆς ἡ Σχολὴ ὁ ἀποβλέπει εἰς σπουδὰς τῶν Βιομηχανικῶν ὄσον καὶ Τελωνειακὰς.

Ἐμεριμνήσαμεν προσέτι ὅπως ἡ εὐδότησις εἰς οὐτὴν φοίτησιν τῶν Τελωνειακῶν ὑπαλλήλων ἐξασφαλίζεται ὥς εἶναι εὐλόγον εἰς τοὺς ὁρισμένους εὐεργετήματα περὶ τὴν κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν προαγωγῆν τῶν μεταξὺ συναδέλφων ἰσὰ ἔχοντων προσόντα. Ὁμοίως ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν προσώπων ἐπιθυμοῦντων νὰ προσληθῶσιν εἰς τὸν τελωνειακὸν κλάδον ἀποτελεῖ διὰ ταῦτα εὐνοικὴν προϋπόθεσιν προτιμήσεως μεταξὺ ὁμοτίμων, πρὸ παντὸς ὅμως ἀποβλέπομεν εἰς τὸν κύριον σκοπὸν, τοῦ ἐμπλουτισμοῦ τῶν νέων ὑπαλλήλων δι' ἀπαραίτητον οὐσιασματικῆς μαθήσεως περιλαμβανοῦσης χωρὶς ὑπερβολικὸν φόρτον τ' ἀπαραίτητα διὰ καλὴν σταδιοδρομίαν ἐπιστημονικὰ καὶ πρακτικὰ ἐφόδια. Ἡ τοιοῦτη δὲ φοίτησις θ' ἀποτελῆναι οὐκ ἀνάμνησιν προπαίδευσιν, διὰ τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ παρακολουθήσῃσιν παραλλήλως πανεπιστημιακὰς σπουδὰς.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, παραγγέλλομεν, ὅπως αἱ προϊστάμενοι ἐκάστου Τελωνεῖου ἀνακοινώσῃσιν εὐρέως μεταξὺ τοῦ ὑπ' οὐτοῦ προσωπικοῦ τὴν παροῦσαν ἐγκύκλιον. Διὰ τὴν ἐφετερινὴν περίοδον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν περὶ τὰς μετακινήσεις δυσχερειῶν, κολοῦνται μόνον οἱ ἐν Πειραιεὶ καὶ Ἀθήναις ὑπηρετοῦντες, ὅπως δηλώσῃσιν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ὑπηρεσιακῶς κατὰ πάσον ἐπιθυμοῦσι τὴν συμμετοχὴν τῶν.

Ἀπὸ δὲ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους, ἐλπίζεται ὅτι αἰσυνθηκαὶ θὰ ἐπιτρέψῃσιν, ὅπως κατ' Ἰούλιον ἐκάστου ἔτους δηλώσῃ πάντες, ὅπου ἠήποτε καὶ ἀν' ὑπηρεσίᾳ τὴν περὶ φοιτήσεως εἰς τὴν Σχολὴν ἐπιθυμίαν τῶν, μεταξὺ δὲ τούτων

θὰ προκρίνηται ὁρισμένος ἀριθμὸς ὑπαλλήλων, δι' οὗς ἐφόσον ὑπηρετοῦσι μακρὰν τῆς περιφέρειας Ἀθηνῶν, θὰ λαμβάνηται πρόνοια ἀποσπάσεως τῶν παρὰ τῆς Διευθύνσεως Τελ. Πειραιῶς πρὸς διευκόλυνσιν τῶν σπουδῶν τῶν.

Ἐκτὸς τοῦ κειμένου τοῦ προσφύτου Ἀναγκ. Νόμου παρατίθενται κατωτέρω καὶ χρήσιμα ἀποσπάσματα ἐκ τοῦ παλαιοῦ Διατάγματος τοῦ ἀφορώοντος εἰς τὸν ὁργανισμὸν τῆς Σχολῆς, ἵνα λάβητε γνῶσιν καθὼς καὶ ἄλλαι χρήσιμοι πληροφορίαι.

Πλείονες πληροφορίαι περὶ τῆς διδασκείας ὕλης καὶ τῆς ἀνά τὰ ἔτη τῆς φοιτήσεως κατανομῆς αὐτῆς θέλουσι παρτοχεθῆ ὑμῖν ἐν καιρῷ. Ὡς πρὸς τὰς ὄρας τῆς διδασκαλίας ἐπειδὴ αὐταὶ, ἀντὶ νυκτερινῶν, ἀναγκαστικῶς ἐφέτος λόγω τῶν συνθηκῶν, θὰ ὄσιν ἀπογευματιναὶ, ἐλήφθη μέριμνα παροχῆς πάσης διευκολύνσεως εἰς τοὺς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τυχόν ἀνησχολημέτους καὶ τὰς ὄρας ταύτας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ὀκτωβρίου 1941,

Ὁ Ὑπουργὸς

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ

Ἐπακολουθεῖ δὲ τῆς ἐγκυκλίου ἡ κοινοποίησις τοῦ διατάγματος ἔχοντος οὕτω :

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 524.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1940 Βασιλικοῦ Διατάγματος «περὶ ὁργανώσεως Εἰδικῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπὸ 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1) Ἡ παράγραφος 1 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1940 «περὶ ὁργανώσεως Εἰδικῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐν Ἀθήναις Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Βιομηχανῶν καὶ τοῦ Συνδέσμου τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν Ἰδρυθεῖσα Εἰδικὴ Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ περιλαμβάνουσα κύκλον σπουδῶν μέσης καὶ ἀνωτέρας βιομηχανικῆς μορφώσεως καὶ φέρουσα τὸν τίτλον «Σχολὴ Ἀνωτέρων Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις.

2) Ἐν τέλει τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 παραγράφου τοῦ άρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος προστίθενται τὰ ἐξῆς : «Ἐπίσης καὶ ἡ ἐκπαίδευσις πρὸς μόρφωσιν προσώπων προοριζομένων διὰ τὸν Τελωνειακὸν κλάδον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, καθὼς καὶ ἡ μετεκπαίδευσις ὑπαλλήλων τοῦ αὐτοῦ κλάδου».

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ άρθρου προστίθενται τὰ ἐξῆς : «καθὼς καὶ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Τελωνεῖων)».

Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 1 ἡ φράσις «Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Σχολὴ Ἀνωτέρων Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ὑπὸ στοιχ. δ' τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ άρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«δ) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ μεθ' ἑνὸς ἀναπληρωματικοῦ τοιούτου».

Ἄρθρον 3.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 21 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος προστίθενται :

«Οι βάσει των ανωτέρω προσόντων έγγραφόμενοι δικαιούνται να ακολουθήσουν σπουδές μόνον πρὸς λήψιν τοῦ πιστοποιητικοῦ σπουδῶν τῆς Σχολῆς. Διὰ τὴν λήψιν πτυχίου ἀπαραίτητον τὸ ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτιμίου μέσης Σχολῆς».

* Ἄρθρον 4.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ αὐτοῦ Β. Διατάγματος προστίθεται ἄρθρον 30 ἔχον ὡς ἑξῆς :

Ὁ κάτοχος πτυχίου τῆς Σχολῆς μετ' ἀπολυτηρίου Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτιμίου Σχολῆς προτιμάται μετὰ τῶν ἰσοτιμίων κατὰ τὸν διορισμὸν εἰς θέσιν ὑπαλλήλου τοῦ Τελωνειακοῦ κλάδου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ κατὰ τὴν προαγωγήν εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τοὺς ἰσχύοντες περὶ προσόντων νόμους διορίζονται ἢ προάγονται οἱ κεκτιμημένοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Σεπτεμβρίου 1941

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ἄφ' ἑτέρου ὁ ἕνδεκαμος τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν, διὰ τῆς ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1941 ἐγκυκλίου αὐτοῦ, ἐκοινοποίησεν πρὸς τοὺς κ. κ. Βιομηχάνους τὰ ἀκόλουθα :

«Μετ' ὅλων ἰδιαιτέρως ἰκανοποιήσεως φέρομεν εἰς γνώσιν ὑμῶν ὅτι ἡ παρὰ τοῦ Συνδέσμου ἀπὸ τριετίας ἰδρυθεῖσα Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, ἀνεγνώσθη διὰ προσφάτου Νομοθετικοῦ Διατάγματος (25 Σ)βρίου 1941. Ἐφημ. Κυβερνήσεως τεύχος Α' ἀρ. φυλλ. 325) ὡς ἀνωτέρα Σχολὴ εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος ἤδη ἐμπιστεύεται τὴν ἐκπαίδευσιν ὡς καὶ τὴν μεταεκπαίδευσιν τῶν στελεχῶν τοῦ Τελωνειακοῦ κλάδου.

Τὰ ἐν τῷ προγράμματι τῆς Σχολῆς μαθήματα ἔθεωρήθησαν ὡς ἔξ ἰσου συντελοῦντα εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν στελεχῶν τῆς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας ὡς καὶ τῶν στελεχῶν τοῦ τελωνειακοῦ κλάδου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.»

Περαιτέρω ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἀναλύει τὸ κείμενον τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 524 νομοθετικοῦ διατάγματος. Καταλήγει δὲ Σύνδεσμος λέγων διὰ τῆς ἐγκυκλίου, ὅτι ἡ ἀπὸ Αὐγούστου τοῦ 1940 ἀναγνώρισις τοῦ ἔργου τῆς Σχολῆς ὑπὸ τοῦ ἱδρύσαντος αὐτὴν Συνδέσμου, ἀπετέλεσεν πρόλογον τῆς ἤδη γενομένης ὑπὸ τοῦ Κράτους τιμητικῆς ἀναγνώρισεως διὰ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τοῦ ὑποθέντος τὸ ἐπίπεδον τῆς Σχολῆς.

Ἡ δὲ ὑπ' ἀριθμὸν 7607 Ἐγκύκλιος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἔχει οὕτω :

«Τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν φέρει εἰς γνώσιν τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιχειρήσεων τῆς περιφέρειας του, μετὰ τὴν παράκλησιν κοινοποιήσεως πρὸς ἅπαν τὸ προσωπικὸν αὐτῶν, ὅτι διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 524 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ἡ Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν προήχθη εἰς «Σχολὴν Ἀνωτέρων Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

Ἀναλύουσα δὲ τὸ διάταγμα ἡ ἐγκύκλιος αὕτη προσθέτει τὰ ἑξῆς : «Διὰ τοῦ νέου τούτου Νομοθετικοῦ Δίτος καὶ διὰ τῆς ἀναδιοργανώσεως καὶ προαγωγῆς τῆς Σχολῆς, προσλαμβάνει αὕτη ἔτι σπουδαιότεραν σημασίαν ἐν τῇ καταβαλλομένῃ γενικῇ προσπάθειᾳ διὰ τὸν καταποτισμὸν οὐχὶ πλέον μόνον στελεχῶν διὰ τὰς βιομηχανίας, βιοτεχνίας καὶ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεις, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν στελεχῶν τοῦ δημοσιο-ὑπαλληλικοῦ κλάδου.

Τὸ Ἐπιμελητήριον συνιστᾷ ὅπως ἰδιαιτέρως εἰς τὰς διαφόρους Ἐπιχειρήσεις ὅπως παροτρύνουν τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν ὅπως ἐγγραφοῦν εἰς τὴν Σχολὴν Ἀνωτέρων Βιομηχανικῶν Σπουδῶν».

Ἡ ὑπ' ἀριθμ. 2636 ἐγκύκλιος τῆς Ἐνώσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιριῶν καθιστᾷ γνωστὸν, ὅτι ἡ Ἐνωσις ἀπεφάσισεν νὰ ἐπιχορηγήσῃ τὴν ἔδραν τῆς Ἀσφαλιστικῆς Οἰκονομίας καὶ Ἀσφαλιστικοῦ Δικαίου, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀνωτέρας μορφώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ἀσφαλιστικῶν γραφείων, ἔχοντων νὰ παρακολουθήσουν ἐν τῇ Σχολῇ καὶ ἄλλα συναφῆ πρὸς τὸν κλάδον τῶν μαθημάτων.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικὰ καὶ Ἀποθεματικά Δραχ. 1.205.000.000
Καταθέσεις (τῆ 30 Ἰουνίου 1941) 11.975.000.000

Κεντρικὸν Κατάστημα ἐν Ἀθήναις

Ὑποκαταστήματα καὶ Πρακτορεῖα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας καὶ ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὄρους. Λέχεται δὲ καταθέσεις εἰς δραχμᾶς (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμείᾳ, διαρκεῖς καὶ ταμειωτηρίου) μετὰ ἰσὺς ἐνοικία ἐπιτόκια.

Ἐἰδικὰ ἐυκόλαια καὶ συμφέροντες ὄροι διὰ τὰ ἐμβασιματὰ καὶ γενικῶς τὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος συναλλαγὰς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διατηρεῖ πλῆρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἑξωτερικοῦ, εἶναι δὲ ἀνταποκριτὴς ἐν Ἑλλάδι τῶν μεγαλητέρων ξένων τραπεζῶν.

ΜΕΤΑΞΟΥΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ
Ἡ «ΧΡΥΣΑΛΙΣ»,
ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α. Ε.

Κεφάλαιον ὄλοσχερῶς κατῆλον Δρ. 50.000.000
Κεφάλαια Ἀποθεματικά » 19.000.000

ΕΓΓΡΟΣΤΑΣΙΑ : Ἐν Ἀθήναις Πιστοληφτῆ καὶ ἐν Γουμένιστῃ (Μακεδονίας)
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ : Χονδρικῆς πωλήσεως Μητροπόλεως 48.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ : Ταχυδρομ. Γραμματ. 68 Ἰηλεγ. Μεταξοχουσαλῆς Ἀθήνας

ΤΗΛΕΦΩΝΑ Ἐργοστ. Πιστοληφτῆ ἀρ. 81-951-81-952 Ἀποθήκης 20-248

Εἰδη τῆς παραγωγῆς μας

Κρέπ.-Σίν.—Φουλάρ—Ζωρζέτ—Κρεπόν—Μαρακαίν—Σατέν—

Σεμιζιέ, Λατέν, Κλοκέ, Ἐμπριμέ.

Ἡ ΕΠΙΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ
ΛΑΝΑΡΑ-ΚΥΡΤΣΗ ΣΙΑΣ Α. Ε.

Φέρει εἰς γνώσιν τοῦ κοινῶ, ἐτι ἡ εἰδικὴ ἐπεξεργασία τῶν ὑφασμάτων κατὰ τὸ σύστημα ONDON SHRUNK τὴν ὁποίαν συνάδελφος ἐπιχειρήσεις ἐξαγγέλλει ὅτι μέλλει αὕτη πρῶτον ἐν Ἑλλάδι νὰ ἐφαρμώσῃ ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων τῆς, ἐφαρμόζεται ὑφ' ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1928 καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλεται ὁ λόγος ὅτι τὰ ὑφάσματά μας οὐτε μαζεύουν οὐτε τσαλακώνουν, ἀποκτῆσαντα οὕτω τὴν ἀμέριστον καὶ ἀνεπιφύλακτον ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν τῆς πολυπληθοῦς ἡμῶν πελατείας.

